

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa IV SP „Pan Jezus jest naszym życiem”

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: **AZ-14-01/18-PO-6/23**, zatwierdzenie z dnia **4.05.2023** r.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach

- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości.
2. Uczniowie są poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
3. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

<p>1. Poznaje „Nowe przykazania Pana Jezusa</p>	<p>→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → analizuje tekst Łk 22,59–62, → na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu</p>	<p>→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami,</p>	<p>→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości</p>	<p>→ opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma</p>	<p>→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, → odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw</p>
---	---	---	--	--	--

		<p>→ odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka.</p> <p>→ odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia</p> <p>→ wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw</p> <p>→ uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw</p>	<p>Boga i bliźniego</p> <p>→ wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej</p> <p>→ robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw</p> <p>→ podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatiego, •, •</p>	<p>błogosławieństwami,</p> <p>→ odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości</p>	
--	--	---	---	--	--

<p>2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem</p>	<p>→ wyczerpująco uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem → wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga →</p>	<p>→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → odszukuje wybrany fragment w Biblii według siglów. → przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi → tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, → odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”</p>	<p>→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostoelskich, → przytacza dewizę, którą kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyc → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, → podaje fakty z życia Świętego Hieronima</p>	<p>→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże → odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego → odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej → podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy</p>	<p>→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary Testament, Nowy Testament → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy</p>
--	---	---	--	--	---

<p>3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi</p>	<p>→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio → analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie → projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny</p>	<p>→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone → wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”, → wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio → wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, → odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu → wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym</p>	<p>→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, → podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio → odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego → wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, → opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa</p>	<p>→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego → wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio → podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach → podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna → wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować</p>	<p>→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, → odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio → nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, → wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem</p>
--	--	--	--	---	--

<p>Katechezy okoliczności owe</p>	<p>→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa</p>	<p>→ odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, → odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, → na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi → uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne → posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii</p>	<p>→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową → podaje cechy człowieka świętego → na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, → uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, → podaje znaczenie symboli adwentowych → wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane → wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości, → odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata → wyjaśnia, czym jest Adwentu, → podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa</p>	<p>→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej → wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. → wymienia symbole adwentu → odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa</p>
-----------------------------------	--	---	--	---	---

II semestr

<p>4.Przepraszam Pana Jezusa</p>	<p>→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → omawia niszczące skutki uzależnień, → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa</p>	<p>→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej → podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopedagogiki w Polsce, → odkrywa i przedstawia fakty</p>	<p>→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	<p>→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → wymienia skutki uzależnień → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych. → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący</p>
----------------------------------	--	--	--	---	--

		<p>Jezusa o Bożym miłosierdziu → podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej, → na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów,</p>	<p>świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził</p>		
--	--	---	---	--	--

<p>5. Proszę Pana Jezusa</p>	<p>→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi → tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby → omawia wartość modlitwy wstawienniczej</p>	<p>→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), → wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, → odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, → na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wpływające z wierności Bogu → wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.</p>	<p>→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), → objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka → podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, → odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, → podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego</p>	<p>→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) → odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi → omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) → wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, → odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół</p>	<p>→ uzasadnia potrzebę modlitwy, → opisuje historię Elżbiety i Zachariasza → zna historię św. Moniki i św. Augustyna → podaje kim był Prymas Tysiąclecia</p>
------------------------------	--	---	---	---	--

<p>6. Wielbię Pana Jezusa</p>	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia między uwielbieniem a adoracją</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbieniu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), → wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego → odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę</p>
-------------------------------	---	---	--	--	---

<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem</p>	<p>→ • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus → podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim</p>	<p>→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,</p>	<p>→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.</p>
----------------------------------	---	---	---	---	---

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa V

Program nr AZ-2-01/18

Podręcznik „Bóg szuka człowieka” nr AZ-21-01/18-PO-2/20

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów’
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Uczniowie są poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
4. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

Szczegółowe kryteria oceniania**I semestr**

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	Dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

<p>1. Czego pragnę?</p>	<ul style="list-style-type: none"> → wskazuje sposoby wypełniania obowiązków względem wspólnot, w których żyje → wyczerpująco omawia postawy świadków wiary 	<ul style="list-style-type: none"> → podaje źródła ludzkiego szczęścia → interpretuje fragment biblijny mówiący o szczęściu → określa relacje między wiarą a wiedzą → podaje przykłady postaw świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych → podejmuje refleksje nad sensem własnego życia → zna sposoby dążenia do szczęścia własnego i bliźnich → angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny → charakteryzuje cnoty boskie wskazując ich znaczenie w życiu → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne → wie, że Bóg jest gwarantem ludzkiego szczęścia → odkrywa działania cnót boskich w życiu Wandy Błęńskiej → omawia związek wiary z nadzieją i miłością → wymienia przymioty wiary → rozpoznaje trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary → uzasadnia dlaczego człowiek nie może żyć w samotności → wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, wśród rówieśników, parafii, w internecie 	<ul style="list-style-type: none"> → zna fragment biblijny mówiący o szczęściu → odróżnia pojęcie wiary i wiedzy → uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła → wie, czym jest objawienie Boże (Bóg objawia, kim jest), wie, że wiara to łaska (dar) i zadanie → omawia postawę wdzięczności za świadków wiary → charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia zadania, które ma uczeń wobec środowisk, w których żyje → podejmuje wysiłek właściwego zachowania we wspólnotach → podaje zadania, które wypełniły wybrane osoby → rozróżnia wspólnoty naturalne i te, które można wybrać samodzielnie
-------------------------	---	--	--	--	--

<p>2. Odkrywam Boga w Biblii</p>	<ul style="list-style-type: none"> → bierze aktywny udział w katechezie parafialnej → wykazuje pogłębioną znajomość i rozumienie Pisma Świętego → przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki → podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że Bóg objawia się w Piśmie Świętym → charakteryzuje postawy świadków wiary → zna prawdy zawarte w Objawieniu Bożym → wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka → podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego → wie, jak odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia → zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych → wie, na czym polega ochrona wiary przed zagrożeniami → wymienia postawy świadczące o życiu według zasad wiary → omawia zasady i wskazuje wartości indywidualnej lektury Pisma Świętego → podejmuje autorefleksję na temat obecności Biblii w życiu → uzasadnia, że wiara i nauka są źródłem poznania prawdy → wykazuje, że wiara przewyższa poznanie rozumowe → wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne → wie, czym wyróżniają się przypowieść biblijna, list i psalm 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia gatunki literackie w Biblii → uzasadnia (przy pomocy tekstów biblijnych), że wiara jest darem i zadaniem → wskazuje na konieczność ochrony wiary przed zagrożeniami → wymienia elementy Bożego Objawienia → definiuje natchnienie biblijne. → wykazuje, że Pismo Święte zostało napisane pod natchnieniem Ducha Świętego → ma podstawowe wiadomości o tym, jak czytać Pismo Święte → zna kościelne zasady interpretacji tekstów biblijnych → podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu, → podaje przykłady ksiąg Starego i Nowego Testamentu, → wymienia elementy liturgii słowa ze mszy świętej → potrafi korzystać z Pisma Świętego → analizuje i interpretuje wybrane teksty biblijne dotyczące wiary → zna gatunki literackich w Biblii → interpretuje słowa Jana Pawła II, że „wiara i rozum są jak dwa skrzydła” → rozróżnia dar wiary i zdolności rozumowe 	<ul style="list-style-type: none"> → uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła → uzasadnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga → zna zasady według których powinien żyć chrześcijanin → podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą łaski poznania, wiary i rozumu → uzasadnia, że człowiek powinien naśladować przymioty Boga w swoim życiu → przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych → wyjaśnia, że Bóg objawił się w słowie → uzasadnia związek Starego i Nowego Testamentu → wyjaśnia podział Pisma Świętego na księgi → wyjaśnia różnice między Objawieniem Bożym a objawieniem prywatnym → omawia zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma Świętego → wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą → uzasadnia, że wiara jest zadaniem 	<ul style="list-style-type: none"> → odróżnia Pismo Święte od innych ksiąg → rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu → wie, że Pismo Święte dzieli się na Stary i Nowy Testament → prezentuje proces formowania się ksiąg biblijnych → zna sposoby wyrażania wdzięczności za dar wiary → wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka → zna zasady tworzenia adresów biblijnych →
----------------------------------	--	--	---	--	---

<p>3. Odkrywam Boga w świecie</p>	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia postawy świadczące o zaufaniu Bożej Opatrzności → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → wie na czym polega świadoma ochrona wiary przed zagrożeniem → potrafi wyjaśnić, że wiara polega na zaufaniu, nawet poza możliwościami ludzkiego umysłu → uzasadnia dlaczego należy czytać Pismo Święte 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka → uzasadnia twierdzenie, że Bóg kieruje światem → omawia sposoby dziękowania Bogu za dobro stworzenia → podaje argumenty uzasadniające wartość modlitwy → rozumie co powinien zrobić, aby żyć według zasad wiary → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → interpretuje historię Kaina i Abla → analizuje historię Noego → podaje przykłady, że pokora i prostota to droga do prawdziwej miłości → opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre → omawia postawy moralne bohaterów biblijnych → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre → zna sposoby pomnożenia dobra w świecie → wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia → wyjaśnia, że Bóg jest stwórcą nieba i ziemi → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu → podaje argumenty na to, że naśladować postacie biblijne można pogłębić swoją relację z Bogiem, → opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem → wie na jakich argumentach bazuje przekonanie o kierowaniu światem przez Boga → zna sposoby dziękowania Bogu za dobro stworzenia 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, w jaki sposób człowiek okazuje szacunek wobec słowa Bożego → wymienia źródła pochodzenia świata → rozróżnia dobro i zło w konkretnych przypadkach życia → rozróżnia postawy podczas modlitwy → wie czym jest modlitwa → zna historię Kaina i Abla → opowiada historię Noego → zna opowieść o wieży Babel → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre
-----------------------------------	---	--	---	---	---

<p>4. Boże obietnice</p>	<ul style="list-style-type: none"> → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem postaciami Starego Testamentu → wymienia sposoby odpowiadania Bogu na Jego wezwanie → wymienia sposoby podejmowania walki z pokusami → 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia, w jaki sposób można starać się wzrost wiary → podaje argumenty świadczące o potrzebie modlitwy w życiu chrześcijanina → interpretuje historię Abrahama → zna hierarchię wartości wynikającą z wiary → rozróżnia wybory moralne zgodne z wolą Bożą od tych, które są z nią niezgodne → interpretuje biblijny opis walki Jakuba z aniołem Bożym → interpretuje historię synów Izaaka → wymienia na czym polega inspiracja przykładami biblijnymi w modlitwie → wyjaśnia w jaki sposób może swoim życiem odpowiedzieć Bogu na Jego wezwanie → uzasadnia potrzebę dokonywania wyborów zgodnych z wolą Bożą → wyjaśnia, że wzrost wiary idzie w parze ze słuchaniem słowa Bożego i przyjmowaniem sakramentów świętych → wykazuje podobieństwa i różnice między tekstem historycznym i opowiadaniem dydaktycznym → interpretuje historię powołania Mojżesza 	<ul style="list-style-type: none"> → zna definicję zaufania → wymienia przymioty Boga → zna znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina → wymienia przymioty wiary → wyjaśnia znaczenie przykazań i norm etycznych w kontekście próby wiary → uzasadnia, że zaufanie Bogu jest źródłem szczęścia → wie czego wyrazem jest zmiana imienia w Piśmie Świętym → wyjaśnia istotę Opatrzności Bożej → definiuje Miłosierdzie Boga → wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczył się o Izraelitów w czasie wędrówki → wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o każdego człowieka → wymienia niebezpieczeństwa na drodze wiary → uzasadnia potrzebę przestrzegania Dekalogu → opisuje obraz Boga w Piśmie Świętym Starego i Nowego Testamentu → wymienia przymioty Boga → rozpoznaje modlitwę zaufania, prośby i prześlągania → charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi → interpretuje wezwania modlitwy <i>Ojcze nasz</i> 	<ul style="list-style-type: none"> → formułuje modlitwy przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami → przedstawia biblijne przykłady osób powołanych przez Boga → tłumaczy na czym polega zaufanie Bogu w trudnych doświadczeniach → podaje przykłady w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzać dobro → wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną → zna zasady kształtowania prawidłowego sumienia → rozumie potrzebę czynienia dobro i unikania zła → wymienia sposoby chronienia wiary przed zagrożeniami → wymienia niebezpieczeństwa podczas wędrówki Izraelitów przez pustynię 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada scenę walki Jakuba z aniołem Bożym → wymienia niebezpieczeństwa podczas wędrówki Izraelitów przez pustynię → zna pojęcie przymierza → zna historię synów Izaaka → podaje przykłady Bożej opieki w sferze materialnej i duchowej → zna Przykazania Boże
--------------------------	---	---	---	--	--

<p>Rok liturgiczny</p>	<p>→ angażuje się w obchody roku liturgicznego</p>	<p>→ zna sposoby pogłębiania praktyk pobożności → uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona dzieci i młodzieży → omawia liturgiczne formy modlitwy różańcowej → ukazuje związek wydarzeń biblijnych z tajemnicami różańca → uzasadnia religijny wymiar okresu Adwentu → zestawia wydarzenia biblijne z okresem Adwentu → wymienia działania będące naśladowaniem Zbawiciela → wie na czym polega gotowość na przyjście Chrystusa → interpretuje przypowieść o dziesięciu pannach</p>	<p>→ zna wydarzenia z życia Świętego Stanisława Kostki → omawia postawy Świętego Stanisława dotyczące wiary → uzasadnia, że modlitwa różańcowa to towarzyszenie Maryi i Jezusowi w ich życiu → wyjaśnia związek wydarzeń biblijnych z częściami różańca → tłumaczy znaczenie symboli adwentowych → wymienia sposoby przygotowania się na przyjście Pana → omawia praktyki czasu Adwentu → tłumaczy religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego</p>	<p>→ wymienia sposoby jednoczenia się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego → omawia postawy wynikające z chęci naśladowania Świętego Stanisława, → podaje argumenty wskazujące na konieczność modlitwy za zmarłych → uzasadnia potrzebę jednoczenia się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego → zna sposoby naśladowania Maryi → omawia praktyki ascetyczne w czasie Adwentu → zna sposoby religijnego zaangażowania w obchody czasu Bożego Narodzenia</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca → zna sposób odmawiania różańca → omawia historię narodzenia Jezusa → zna znaczenie symboli adwentu → wymienia praktyki modlitewne w okresie Bożego Narodzenia</p>
------------------------	--	--	--	---	--

<p>II semestr</p> <p>5. Jezus to obiecany Mesjasz</p>	<p>→ potrafi wyjaśnić, czym jest dzisiaj przepowiadanie kerymatyczne i do kogo jest kierowane</p> <p>→ dokonuje aktualizacji związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu</p>	<p>→ wyjaśnia, że kerymat zapoczątkowuje relację między Bogiem a człowiekiem</p> <p>→ tłumaczy wszystkie treści kerymatu</p> <p>→ uzasadnia, że dzięki wydarzeniom chrzcielnym został odkupiony przez Jezusa</p> <p>→ interpretuje wydarzenia Ostatniej Wieczerzy</p> <p>→ wyjaśnia na czym polega dzieło Zbawienia</p> <p>→ analizuje przypowieść o miłosiernym Ojcu</p> <p>→</p> <p>→ omawia etapy powstania Kościoła</p> <p>→ interpretuje przypowieści o Królestwie</p>	<p>→ uzasadnia konieczność głoszenia kerymatu</p> <p>→ potrafi powiedzieć, jak może być zaangażowany w wypełnianie Nowego Przymierza</p> <p>→ zna wydarzenia Ostatniej Wieczerzy</p> <p>→ wie, że Maryja stając się Matką Bożego Syna, została włączona w dzieło Zbawienia</p> <p>→ wyjaśnia sens Zmartwychwstania Jezusa</p> <p>→ określa czyny ludzi wynikające z nakazu bycia miłosiernym</p> <p>→ charakterystyczne cechy królestwa ziemskiego i Bożego</p> <p>→ zna przypowieść o ziarnku gorczycy, perle, sieci, królewskiej uczcie i winnicy</p> <p>→ omawia na czym polega odpowiedzialne podejmowanie zadań w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii</p>	<p>→ wie, co to jest kerymat</p> <p>→ zna wydarzenia paschalne</p> <p>→ tłumaczy, że dzięki wydarzeniom paschalnym został odkupiony przez Jezusa</p> <p>→ opowiada o upadku pierwszych ludzi</p> <p>→ wie, dlaczego Maryję nazywamy nową Ewą</p> <p>→ wymienia uczynki miłosierdzia</p>	<p>→ zna akt wiary, nadziei, miłości i żalu</p> <p>→ wymienia prawdy wiary</p> <p>→ zna definicję przymierza</p> <p>→ zna biblijny tekst o zwiastowaniu</p> <p>→ opowiada o Zmartwychwstaniu Jezusa</p> <p>→ rozróżnia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała</p>
--	---	---	--	---	--

<p>6. Kościół Jezusa Chrystusa</p>	<ul style="list-style-type: none"> → podejmuje odpowiedzialnie zadania w parafii → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznanymi postaciami Nowego Testamentu → wyjaśnia, jaka jest rola Kościoła w historii zbawienia → ma ponadpodstawowe wiadomości na temat historii Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> → potrafi zinterpretować fragment Listu do Efezjan dotyczący fundamentów i głowy Kościoła → definiuje przymioty Kościoła → wyjaśnia w jaki sposób może wypełniać swoją rolę jako chrześcijanin w Kościele → omawia etapy powstania Kościoła na podstawie tekstów biblijnych → omawia etapy powstawania Kościoła w Biblii → wyjaśnia, co znaczy, że Kościół jest wspólnotą hierarchiczną → definiuje wiarygodność Kościoła → interpretuje przykazania kościelne → wymienia znaczenie przykazań w życiu człowieka wierzącego → zna podstawowe informacje na temat historii Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> → tłumaczy na czym polega istota Kościoła → podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła → uzasadnia dlaczego Kościół jest święty → omawia na czym polega odpowiedzialność za Kościół → zna etapy powstawania Kościoła → charakteryzuje papieża, biskupa kapłana → wymienia przymioty Kościoła → potrafi wyjaśnić znaczenie i symbolikę biblijnych obrazów Kościoła → potrafi uzasadnić dlaczego Kościół jest pewną drogą do zbawienia → omawia przykazania kościelne → wymienia święta nakazane → rozróżnia rolę świeckich i księży w Kościele 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia etapy budowania Kościoła → nazywa przypowieści o Królestwie → wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz → wymienia sposoby aktywnego włączenia się w życie rodziny, szkoły i społeczeństwa → wymienia podstawowe jednostki Kościoła → zna symbole i biblijne obrazy Kościoła → uzasadnia dlaczego Kościół jest drogą do świętości → zna przykazania kościelne → wymienia dni i okresy pokutne 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, co buduje Kościół → rozróżnia przymioty Kościoła → wymienia przypowieści o Królestwie → zna zadania członków Kościoła → wymienia przykazania kościelne → rozróżnia post jakościowy i ilościowy → wymienia sposoby troski o potrzeby Kościoła
------------------------------------	---	--	--	---	--

<p>7. Jak rozwijał się Kościół</p>	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia etapy rozprzestrzeniania się Kościoła w basenie Morza Śródziemnego → włącza się w różne formy pomocy misjom → opowiada o współczesnych świadkach Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia na czym polega bycie świadkiem Chrystusa → okazuje szacunek dla historii Kościoła → omawia działalność świętych Cyryla i Metodego → zna znaczenie zakonów dla rozwoju chrześcijaństwa → uzasadnia, że jedność w Kościele nie wyklucza różnorodności → zna naukę Chrystusa o Kościele → wymienia skutki chrztu dla naszego narodu → omawia wyjątkowość świadectwa św. Stanisława → uzasadnia, że postępowanie św. Jadwigi jest godne naśladowania 	<ul style="list-style-type: none"> → tłumaczy pojęcie sukcesji apostoelskiej → wskazuje podstawowe formy głoszenia Ewangelii (→ opisuje działalność Świętego Benedykta i rolę benedyktynów → wymienia zakony, które przyczyniły się do rozwoju kultury w świecie → omawia podstawowe podobieństwa i różnice między zakonami → omawia znaczenie świadectwa wiary Dobrawy dla nawrócenia Mieszka I → zna życie Świętego Stanisława → omawia postać i działalność Świętej Jadwigi 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia pierwszych misjonarzy Europy → omawia rolę franciszkanów w Kościele → zna misję św. Wojciecha → podaje zasady chrześcijańskiego życia → wymienia dzieła św. Jadwigi 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia pierwsze zakony w Europie → zna historię św. Franciszka → wie, kim był św. Wojciecha → potrafi rozróżnić polityczne, kulturalne i religijne skutki chrztu → podaje cechy św. Jadwigi
------------------------------------	--	---	---	--	---

<p>Rok liturgiczny</p>	<ul style="list-style-type: none"> → zestawia wydarzenia biblijne z czasem Triduum Paschalnego → zestawia wydarzenia biblijne z czasem Zesłania Ducha Świętego → angażuje się w obchody roku liturgicznego 	<ul style="list-style-type: none"> → uzasadnia religijny wymiar okresu Wielkiego Postu → omawia praktyki czasu Wielkiego Postu → zestawia wydarzenia biblijne z okresem Wielkiego Postu → omawia liturgiczne formy Triduum Paschalnego (B.2.3) → ukazuje związek wydarzeń biblijnych z Triduum Paschalnym → wie, że Duch Święty umacnia chrześcijanina do bycia świadkiem Jezusa → omawia praktyki czasu Zesłania Ducha Świętego → uzasadnia prawdziwość twierdzenia, że Boże Ciało jest czasem doświadczenia obecności Boga wśród nas → tłumaczy sens obchodów święta Najświętszego Serca Pana Jezusa → wymienia sposoby przygotowania się na przyjście Chrystusa → podaje sens praktyk ascetycznych w życiu Kościoła 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia czym jest jałmużna, modlitwa i post → wyjaśnia na czym polega trening duszy → rozróżnia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w czasie wielkiegoPostu (B.2.3) → Liturgiczne obrzędy Triduum Paschalnego (B.2.3) → zna znaczenie liturgii Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina → Uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego → opisuje działanie Ducha Świętego w życiu wierzących → wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego (B.2.4) → zna historię ustanowienia święta Bożego Ciała → zna istotę i znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa → tłumaczy, dlaczego nabożeństwo pierwszych piątków miesiąca jest znakiem miłości Jezusa do człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> → zna praktyki modlitewne w okresie Wielkiego Postu → podejmuje wysiłek, aby naśladować Zbawiciela (B.2.d) → omawia praktyki ascetyczne w czasie Wielkiego Postu → wymienia praktyki modlitewne w okresie Triduum Paschalnego → wyjaśnia sens praktyk modlitewnych w okresie Zesłania Ducha Świętego → tłumaczy potrzebę jednoczenia się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego → omawia obietnicę Jezusa złożoną tym, którzy odprawiają nabożeństwo pierwszych piątków miesiąca 	<ul style="list-style-type: none"> → podaje podstawowe wiadomości o wielkim poście → tłumaczy sens praktyki pierwszych piątków → podaje cechy charakterystyczne święta Bożego Ciała
------------------------	---	---	--	---	--

	→	→	→	→	→
--	---	---	---	---	---

